

Hysterie Západu zmítajícimu se v agónii nepomůže

- editor007 | 24. dubna 2024

RUSKO / SVĚT: Sergej Lavrov ví, jak stručně formulovat podstatu toho, co se děje. Někdy mu stačí jen pár slov, která si najdou „cestu k lidem“. Zdá se, že se tak stane i s výroky ministra zahraničí v rozhovoru pro tři rozhlasové stanice (včetně Sputniku), avšak jedna věta si zaslouží zvláštní pozornost. Navíc to Lavrov řekl hned na začátku rozhovoru, když odpověděl na otázku, zda neustálá prohlášení Západu, že nepřestane, dokud Rusku nezasadí strategickou porážku, znamenají, že ve vzduchu je velká válka.

Ministr okamžitě reagoval: *„Zintenzivnění tématu porážky Ruska a zdůraznění existenčního významu této porážky pro budoucnost Západu neodráží ani tak bojovnou náladu, jako spíše agónii a hysterii“.*

Poté Lavrov vysvětlil, že Západ vlastně chápe, odkud vítr vane:

„Další prohlášení se nesou ve stejném duchu: „Ztratíme svůj vliv“, „Rusko předělá svět společně s Čínou, Íránem, Severní Koreou, Sýrií“. To nevyjadřuje pochybnosti o sobě, ale právě naopak – jejich pochopení, že probíhá, jak to neváhají nazývat, „bitva“ o zachování jejich hegemonie, ale ve skutečnosti jde o formování nového multipolárního světa“.

Někomu mohou slova o „agonii a hysterii“ Západu připadat přehnaná, jinému jen jako zdařilé propagandistické prohlášení, ale ve skutečnosti Lavrov stanoví zcela správnou diagnózu. Západ se nezbláznil, naopak, velmi dobře chápou podstatu toho, co se děje, navíc stále věří ve své síly a schopnosti bránit vlastní dominanci, ale zároveň na pozadí agónie periodicky propadají hysterii.

Agónie existujícího světového řádu, který Západ (kdy ještě nebyl jednotný, jako v posledních desetiletích, — přesněji podržien anglosaskému vedení) po staletí budoval, světového řádu, který v konečném výsledku zajistil nadvládu a hegemonii západní civilizace.

Navíc: mnohým se zdálo, že do dokončení procesu budování jednotného lidstva, sjednoceného světa pod vedením anglosaského vůdce zbývá jen pár kroků. Takzvaný proces globalizace měl vést k tomu, že Západ prostě nemohl mít soupeře, takové, kteří by ho dokonce mohli potenciálně napadnout, protože národní státy by postupně vymřely, omotané pavučinou globálních korporací. A přesně v tu chvíli, kdy už byla „světlá budoucnost sjednoceného lidstva“ tak blízko, všechno začalo selhávat.

Selhávání začalo po roce 2000 a jedním z jeho nejmarkantnějších projevů byla finanční krize v roce 2008. Ale její destruktivní důsledky pro reputaci Západu ve světě by ještě mohly být překonány, kdyby zároveň Rusko nezačalo „kalit vody“. Rusko, které už v roce 2007 prostřednictvím Putina deklarovalo nesouhlas s unipolárním světovým řádem – a poté začalo důsledně hájit svá práva a zájmy a vracelo se do velké hry. To Rusko, které už prakticky odepsali, přiřadili mu roli druhořadé a bezvýznamné velmoci, regionálního hráče, najednou opět začalo aspirovat na utváření globálních pravidel hry.

Ve skutečnosti se Rusko zpočátku nezaměřovalo ani tak na ustavení nového multipolárního světa, jako na obnovu svého historického prostoru – jako velkého Ruska. Tehdy, na přelomu 20. století, by se s námi Západ teoreticky ještě mohl, pokud by chtěl, dohodnout – uznat naši sféru vlivu a vzdát se zejména nároků na Ukrajinu. Anglosasové ale neslyšeli závan dějin a nepochopili směr pohybu – zdálo se jim, že problém Ruska je hluboce podružný, nepotřebují mu v ničem ustupovat, a pozice a

vedení Západu ve světě jako celku bude zachován díky správnému přenastavení priorit a spojenců.

Západ promarnil čas a příležitosti – když ne upevnil svou hegemonii, tak alespoň zpomalit proces její demontáže. Místo toho svými činy pouze urychlil proces, ve kterém si zbytek světa uvědomil nástup přechodného období, začátku post-západní éry.

Od té doby se proces agónie atlantické dominance jen zrychlil a po roce 2022 zcela přešel do otevřené fáze. To neznamená, že smrt (tedy ztráta světové hegemonie Západu) nastoupí hned v příštích letech. Tento proces se může protáhnout i na několik desetiletí, ale rozhodně se stal nevratným. Právě o této agónii mluví Sergej Lavrov, a ne jenom o situaci Západu v bitvě o Ukrajinu.

A je to právě pochopení agónie, které vede k hysterii, protože Západ sám zvedl sázky v ukrajinském směru, když prohlásil ruské vítězství za absolutně nepřijatelné a dal rovnítko mezi ukrajinskou porážku a porážkou svou. Všechna tato prohlášení, že je v sázce osud amerického vedení ve světě, nejsou jen obvyklou anglosaskou zálibou ve velkolepých prohlášeních – ale mění se také v sebenaplňující se proroctví.

K předpovídání budoucnosti atlantických ambicí však nemusíte být žádným prorokem: jsou skutečně ničeny, Západ ve skutečnosti ztrácí půdu pod nohama, prostě nemá dostatek “munice” (a to nemluvíme o síle vojensko-průmyslového komplexu, ale o nástrojích kontroly nad světem).

Samozřejmě, že pomocí hysterie může na chvíli zmobilizovat své síly a dokonce i způsobit těžkosti a zmást protivníka, ale nemůže tím změnit běh dějin, ani vůli Ruska.

AUTOR: Petr Akopov

Zpracoval: Janinna/Pokec24

ZDROJ: <https://dzen.ru/a/ZiNOIwHphwzzz5RV>